

My wędkarze, jesteśmy świadomi, że łowienie ryb w parku narodowym jest specjalnym przywilejem i wymaga od nas wyjątkowej dyscypliny. Potwierdzimy tę świadomość respektując wszystkie obowiązujące w DPN przepisy i składamy przyrzeczenie:

1. Łowimy tylko w udostępnionych akwenach Parku, tylko w wyznaczonych regulaminem terminach i tylko w porze dziennej.
2. Za wędkowanie i postój samochodu na miejscu biwakowania wnosimy stosowne opłaty.
3. Łowiąc w jeziorach, korzystamy tylko ze specjalnie dla nas przygotowanych pomostów usytuowanych na brzegach: północnym i północno-zachodnim.
4. Nie zanęcamy, ani nie używamy żywej i martwej ryby jako przynęty (ani na jeziorach, ani na Drawie).
5. Nie dojeżdżamy na łowisko samochodem, zostawiamy go w wyznaczonych miejscach, dalej pójdziemy pieszo.
6. Pod żadnym pozorem nie przygotowujemy samowolnie stanowisk (nie budujemy kładek, nie wycinamy roślinności przybrzeżnej), ani nie rozpalamy ognisk jeśli nie jesteśmy na miejscu biwakowania. Oczywiście nie śmiećmy też nad wodą.
7. Nie liczymy na wędkowanie spod lodu lub na polowanie podwodne z kuszą. Te plany zrealizujemy poza terenem Parku.
8. Stosujemy tylko przynęty sztuczne, a haczyki i kotwice pozabawiamy zjadora, wtedy Drawa okaże nam swoją łaskawość.
9. Świadomie wybieramy metodę NO KILL na Drawie (złap i wypuść), ale wiemy, że możemy zabrać po całodziennych przygodach tylko jedną sztukę z wymienionej grupy: łososiowate, lipień, certa, brzana, sum.
10. Pamiętajmy, że wędkując od Drawna do mostu w Barnimiu możemy stosować oprócz przynęty sztucznej również przynętę roślinną.
11. Wiemy, że, jeśli uda się nam złowić w jeziorze w ciągu dnia szupkaka, to możemy zabrać tylko 2 sztuki, a każda z nich musi mieć minimum 50 cm długości.
12. Łowimy płocie, leszcze i karpie w jeziorach bez ograniczeń ilościowych.
13. Będziemy i nie będziemy obojętni, jeśli zauważymy nad wodą coś wyjątkowego, godnego uwagi (stanowiska, żerowiska ssaków wodnych, nietypowe zjawiska) lub niepokojącego, zawiadomimy o tym służby Parku.
14. Sumiennie wypełnimy rejestr połowów otrzymany przy zakupie pozwolenia na wędkowanie w wodach Parku i zwrócimy go niezwłocznie służbom Parku (osobiście lub pocztą).
15. Będziemy wracać nad wody Parku nie tylko po przynętę z rybą, ale również po to, aby podziwiać piękno krajobrazu i by delektować się ciszą.

Wędkarze, sympatycy Parku

Tak postępujących wędkarzy, z prawdziwą przyjemnością zapraszamy do Drawieńskiego Parku Narodowego

Wędkarz na jeziorze Ostrowieckim

Muszkarcz na Drawie

Drawa w jesiennym scenarii

Drawa w zimowej scenarii

Jezioro Ostrowieckie

Drawieński
Park Narodowy

Drawieński Park Narodowy
ul. Leśników 2, 73-220 Drawno
tel. 95 768 20 51, fax 95 768 25 10
e-mail: dpn@dpn.pl
www.dpn.pl

Tekst i korekta Aleksandra Gancarczyk

Autorzy zdjęć: fotografie jezior i Drawy oraz wędkarza na pomostach A. Gancarczyk, J. Gancarczyk, fotografie muszkarza A. Mazurek

Tekst na podstawie operatów do projektu planu ochrony DPN 2012 i materiałów ze strony www.dpn.pl

Nakład 500 egzemplarzy, Drawno 2018

Projekt „Ochrona ekosystemów wodnych Drawieńskiego Parku Narodowego”
POIS.02.04.00-00-0145/16 współfinansowany przez UE ze środków Funduszu Spójności
w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014 – 2020.

Drawieński
Park Narodowy

Wędkowanie w Drawieńskim Parku Narodowym

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Wędkowanie to hobby, pasja, a dla niektórych również sposób na życie. Nie podlega dyskusji fakt, że to niezwykle popularny sposób spędzania czasu. Na długo przed powstaniem Drawieńskiego Parku Narodowego, mieszkańcy Puszcy Drawskiej i przyleżni z różnych zakątków kraju, odkryli piękno tego terenu i rybne bogactwo rzek i jezior. Wraz z powołaniem w roku 1990 Drawieńskiego Parku Narodowego musiały nastąpić pewne ograniczenia w udostępnieniu tego obszaru do uprawiania określonych form turystyki i rekreacji.

Wynika to wprost z zapisu art. 12 pkt. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018r. r. poz. 142, z późn. zmianami), który mówi, że obszar parku narodowego jest udostępniony w celach naukowych, edukacyjnych, kulturowych, turystycznych, rekreacyjnych i sportowych w sposób, który nie wpłynie negatywnie na przyrodę w parku narodowym. Udostępnienie jezior: Sitno, Ostrowieckie i rzeki Drawy do amatorskiego połowu ryb jest spełnieniem tych zapisów ustawowych. Zasady udostępnienia jezior i rzeki przewidują rozwiązania najmniej szkodzące przyrodzie, a jednocześnie umożliwiające korzystanie z walorów przyrodniczych Parku, jakie gwarantuje wspomniana wyżej ustawa. Założenia takiego udostępnienia zostały opracowane w ramach prac specjalistów (hydrobiologów, ichtiologów, zoologów) nad projektem planu ochrony Drawieńskiego Parku Narodowego i są konsekwentnie realizowane.

Ograniczenia dotyczą:

miejsca - udostępnione są 2 jeziora: Ostrowieckie i Sitno oraz duży fragment rzeki Drawy w granicach Parku,

czasu - jeziora dostępne są dla wędkujących od 1 kwietnia do 30 listopada i tylko w porze dziennej, rzeka od 1 stycznia do 15 marca i od 1 lipca do 31 grudnia również tylko w porze dziennej,

metody połowu - w jeziorach można stosować tylko metody spławikową i spinningową, w rzece spinningową i muchową oraz spławikową na wytypowanym odcinku,

gatunków połowu - np. zakaz połowu troci jeziorowej, certy i łososia w jeziorach Parku, obowiązek zabrania z rzek i jezior złowionych gatunków uznanych za obce w ekosystemie,

ilości złowionych ryb - w jeziorach nie ma ograniczeń co do ilości łuszczy, płoci i krapki, można dziennie z jeziora zabrać 2 sztuki złowionych szczupaków o dł. min. 50 cm, a z Drawy tylko 1 sztukę z grupy (łososiowate, lipień, cerna, brzana i sum).

organizacji wędkowania - limitowana jest ilość wędkarzy na poszczególnych akwenach w każdym dniu, wędkowanie jest płatne, na jeziorach dozwolone tylko ze specjalnie przygotowanych pomostów, istnieje obowiązek wypełniania rejestru połowu, dojazd samochodami do stanowisk wędkarskich jest zabroniony.

Wszystkie zasady określające warunki korzystania z wybranych akwenów Drawieńskiego Parku Narodowego do wędkowania zawarte są w „Regulaminie udostępnienia wód Drawieńskiego Parku Narodowego (DPN) do amatorskiego połowu ryb”, dostępnym w Punktach informacji Turystycznej w Drawnie i Głusku oraz na stronie internetowej www.dpn.pl w zakładce turystyka/wędkarstwo.

Wędkarzu czy wiesz coś więcej o jeziorach i rzece, w których wędkujesz? Jeśli nie to przeczytaj zamieszczone informacje na stronie obok.

Ostrowieckie

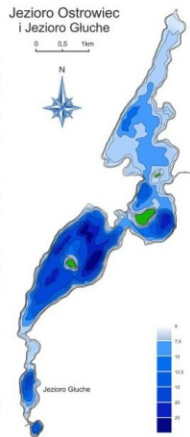
Największe jezioro w Parku 369,87 ha. zwane też Ostrowiec. Położone w głębokiej rynnie polodowcowej. Ma bardzo urozmaiconą linię brzegową, co w połączeniu z wysokimi brzegami decyduje o krajobrazowej atrakcyjności akwenu. W całości otoczone lasami jest jednym z piękniejszych i ciekawszych jezior pomorskich. Gromadzi 36,5 mln. m³ wody. Najgłębsze miejsca jeziora (28,5 m) są na wschód od wyspy Lech oraz pomiędzy wyspą Okrzeja, a wypływem Płocicznej. Od południa jezioro łączy się wąskim przesmykiem z jez. Głuchym Dużym i dalej z jez. Głuchym Małym. Czasami wszystkie trzy akweny nazywane są łącznie jeziorem Ostrowieckim (łączna powierzchnia 387 ha).

Od zachodu w jezioro wcinia się duży półwysp. Jego najbardziej północny cypel nosi nazwę Dębowego (od porastającej go dębiny), ku południowi wysunięta jest Korea (od charakterystycznego kształtu). Na jeziorze są trzy wyspy: Lech (południowa), Okrzeja (środkowa) i Pokrzywka (północna). Na wszystkich trzech wyspach gniazdują w dziuplach i w sztucznych budkach gałogi i tracze nurogosi.

Roślinność jeziora i jego brzegów jest bardzo zróżnicowana. Taflę wody okalają szuwary trzcinowe, w południowej części spotyka się w nich pojedynczo kłoc wiechowatą. Żywność wód jeziora jest zróżnicowana. Przepływająca część północna ma charakter eutroficzny, a na dnie dominują rdzestnice, wywłóczniki, rogatki i moczarka. Centralna część akwenu, na południe od wyspy Okrzeja, zbliża się charakterem do jezior mezotroficznych. Na jej dnie trafiają się partie łąk ramienicowych.

Wody jeziora są mieszane przez wiatry dwa razy do roku, wiosną i jesienią. Latem w jeziorze regularnie ustala się uwarstwienie temperatury, która od głębokości ok. 10 m spada skokowo do 5°C. Na podobnej głębokości kończy się też w tej porze roku zawartość tlenu w wodzie. Średnia przezroczystość wody wynosi 2-3 m.

Nad jeziorem często widuje się bieliki. Wiosną na taflę wody tokują perkozy, gałogi i tracze. Jezioro ma bardzo urozmaiconą faunę ryb. Dominuje w niej płoc, ukleja i okoń. W głębszych miejscach żyje sielawa, pospolite są krapie, klenie, leszcze, liny, węgorze i szczupaki. Notowano także wystąpienia certy i siei. Osobliwością fauny ryb jest troć jeziorowa. Na zachodnim brzegu jeziora udostępniony jest szlak żółty, z którego roztaczają się widoki na taflę wody, wypę kormoranów i bagienne olszyny Żółtej Klóci.

Sitno

Jezioro o powierzchni 73,89 ha i 7 m głębokości maksymalnej. Przepływa przez nie rzeka Płociczna, tu zaczynał się tzw. Sicieniński Kanał wodociąg wzdłuż jej doliny. Jezioro ma charakter eutroficzny, okalają je szuwary trzcinowe. Od północy, przy źródłiskach, występuje rzadki w jeziorach regionu szuwar mallowy i płaty tataraku. Dno porasta bujna roślinność podwodna złożona z rdzestnic, wywłóczników, rogałków i moczarki. Na taflę wody, zwłaszcza w zachodnim krańcu, bujnie rozwinęły się zbiorowiska grzybienia białych i grzęzła żółtego. W miejscu, gdzie do

jeziora wpływa Płociczna, znajdują się piaszczyste farchy atrakcyjne dla ptaków oraz dobrze zachowane płaty bagiennych olsów.

Od północy i od południa misę jeziora okalają pasma łęgów olszowych. Ciekawe przyrodniczo są, zasilające jezioro, źródłiskowe wysięki u podnóża skarpy okalającej akwen od północy. Jest tu duże skupienie gniazd perkoza. Rozległe i stosunkowo płytkie jezioro Sitno jest tzw. jeziorem polimiktycznym, którego wody są aż do dna mieszane przez silniejsze wiatry. Żywność wód jest bardzo wysoka, wiele biogenów wnosi do jeziora Płociczna z górnej części swojej zlewni. W konsekwencji latem na już głębokościach 2-3 m zaczyna się strefa beztlenna. Średnia przezroczystość wody osiąga zaledwie 1,3 m. Poziom wody jeziora w ciągu roku jest stabilny, wahając się najwyżej o 15 cm. W rybostronie jeziora dominuje płoc, okoń, ukleja i leszcz. Towarzyszą im: wzdręga, węgorz, szczupak, jazgarz, krap, lin i różanka. W jeziorze występuje też troć jeziorowa.

Drawa

Jej całkowita długość, łącznie z licznymi meandrami, wynosi ok. 200 km. Rzeka płynie z najwyższych położonych terenów pojezierzy w kierunku południowym do Pradoliny Toruńsko – Eberswaldzkiej. Źródła Drawy znajdują się w tzw. Dolinie Pięciu Jezior w okolicy Połczyna Zdroju. Rzeka wykorzystuje głęboko wcięta rynnę glacialną, przepływając kolejno przez wiele jezior. Policzone, że w zlewni rzeki znajduje się ich aż 472, wśród nich Drawsko, jedno z większych i głębszych w Polsce. Ostatnim przez które przepływa Drawa jest jezioro Adamowo (Dubie Południowe) w miejscowości Drawno. Wypływ Drawy z tego jeziora stanowi północno zachodnią granicę Drawieńskiego Parku Narodowego. Od tego miejsca na południe, rzeka jest wyjątkowa i stanowi jednocześnie jeden z najcenniejszych elementów przyrodniczych Drawieńskiego Parku Narodowego. Jej charakter jest bardzo zróżnicowany, od spokojnych odcinków, po liczne fragmenty o dużym spadku, bystrym prądzie i kamienistym dnie o charakterze rzek górskich.

To urozmaicenie warunków hydrologicznych ma również odzwierciedlenie w bogactwie siedlisk i gatunków roślin i zwierząt tej pięknej rzeki. Ichtiolodzy stwierdzili występowanie w 27 gatunków ryb, wśród nich tak cenne jak kosa, piekielnica, strzebla potokowa, różanka, goltwacz białopłetwy, lipień, pstrąg potokowy. Respektowanie ustalonych zasad korzystania z wód Parku pozwoli na przyszłość zachować niezwykle walory przyrody tego miejsca i jednocześnie uprawiać wędkarstwo tym, którzy będą tu chcieli przyjeżdżać. Zachęcamy wędkarzy do złożenia przysięgi.

Mapa Drawy w granicach DPN w podziale na „odcinki wędkarskie”

